

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ ሰባ አራት

የትንቢታዊ ግንዛቤዎችና መለኮታዊ መገለጫዎች፡ የዳንኤልን ራእይ እና የዘመኑ መጨረሻ አንድምታዎቹን መረዳት

Jeff Pippenger
2024-04-04

እኛ በአሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት ባሉት ቁጥሮች የተወከለውን ሦስተኛውን የውክልና ጦርነት ስንመለከት፣ እስከ እነዚህ ቁጥሮች ድረስ ምን እንደ አመጣን እናስታውሳለን። በምዕራፍ አሥር ውስጥ ዳንኤል የመጨረሻውን ራእይን ይቀበላል፤ በዚህም ሂደት የውስጣዊውንና የውጭዊውን ትንቢታዊ ራእዮች ሁለቱንም እንደሚያስተውል ይገለጻል። “ቃል” ማለት የሆነው የዕብራይስጥ ቃል “dabar” እንደ “ነገር” ተተርጉሟል። በምዕራፍ ዘጠኝ ውስጥ፣ ገብርኤል ዳንኤል የሁለት ሺህ ሦስት መቶ ቀናትን ራእይ እንዲያስተውል በመጣ ጊዜ፣ “dabar” የሚለው የዕብራይስጥ ቃል “ጉዳይ” ተብሎ ተተርጉሟል።

እኔም ገና በጸሎት ስናገር ሳለሁ፣ በመጀመሪያ በራእይ ያየሁት ሰው ገብርኤል ፈጥኖ እየበረረ መጥቶ በማታ መሥዋዕት ጊዜ ነካኝ። እርሱም አስተማረኝ፣ ከእኔም ጋር ተናገረ፣ እንዲሁም አለ፤ ዳንኤል ሆይ፣ አሁን ጥበብንና ማስተዋልን እሰጥህ ዘንድ ወጥቻለሁ። በልመናህ መጀመሪያ ትእዛዝ ወጣ፣ እኔም ላሳይህ መጥቻለሁ፤ እጅግ የተወደድህ ነህ፤ ስለዚህ ነገሩን አስተውል፣ ራእይንም አስብ። ዳንኤል 9፡21-23።

ገብርኤል ለዳንኤል “ነገሩን አስተውል፣ ራእይንም አስተንትን” ብሎ በተናገረ ጊዜ፣ የዕብራይስጥ ቃል “biyn” ሁለቱም “አስተውል” እና “አስተንትን” ተብሎ ተተርጉሞ ነበር። ይህ ቃል በአእምሮ መለየት ማለት ነው። ገብርኤል ለዳንኤል፣ “dabar” ተብሎ “ነገር” ተተርጎሞ የቀረበውን እና “mareh” ተብሎ “ራእይ” ተተርጎሞ የቀረበውን በአእምሮ እንዲለይ አሳወቀው። ገብርኤል ስለ ሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት ትንቢት ለዳንኤል የሰጠውን ትርጓሜ ለመረዳት፣ ዳንኤል “ነገር” ተብሎ በተወከለው የትንቢት ራእይ እና በ“mareh” የተመለከተው የትንቢት ራእይ መካከል ያለውን ልዩነት ሊያውቅ ይገባው ነበር። “ነገሩ” ይህም “dabar” ሲሆን፣ ትርጉሙ “ቃል” ማለት ነው፤ የትንቢቱን ውጫዊ መስመር ይወክላል፤ የ“mareh” ራእይ ግን የትንቢቱን ውስጣዊ መስመር ይወክላል።

በዳንኤል ምዕራፍ አሥር ውስጥ፣ ለትንቢት ተማሪው የሚገለጠው የመጀመሪያው እውነት፣ ዳንኤል በመጨረሻዎቹ ዘመናት ውስጥ የሚገኙ፣ ሁለቱንም የውስጥና የውጭ የትንቢት መስመሮች የሚረዱ የእግዚአብሔርን ሕዝብ እንደሚወክል ነው።

በፋርስ ንጉሥ ቂሮስ በሦስተኛው ዓመት ቤልጣሻጽር ተብሎ ለሚጠራው ለዳንኤል አንድ ነገር ተገለጠለት፤ ያም ነገር እውነት ነበረ፣ የተቀጠረውም ዘመን ረጅም ነበረ፤ እርሱም ነገሩን አስተዋለ፣ ራእይንም አስተዋወቀ። ዳንኤል 10፡1።

“ነገሩ” የሚለው የዕብራይስጥ ቃል “dabar” ነው፤ “ራእይ” ደግሞ የ“mareh” ራእይ ነው። ዳንኤል እንደ ነቢይ ሆኖ የሚወክለው የእግዚአብሔርን የመጨረሻ ዘመን ሕዝብ ሲሆን፣ ፍጹም ፍጻሜውም አንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ ናቸው። የቂሮስ ሦስተኛው ዓመት ዳንኤልን በ1989 በዘመኑ ፍጻሜ የተጀመረው የተሃድሶ መስመር ውስጥ ያስቀምጠዋል። “በዚያን ዘመን” ማለት፣ ከ1989 እስከ በቅርቡ በአሜሪካ የሚመጣውን የእሁድ ሕግ የሚወክል ታሪክ ሲሆን፣ ዳንኤል ሦስት ሳምንት ሲያለቅስ ነበር። በአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ የተሃድሶ መስመር ውስጥ፣ የሐዘን ጊዜው በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ያሉት ሁለቱ ምስክሮች በመንገድ ላይ ሞተው የሚገኙባቸውን ሦስት ተኩል ቀናት ምልክት ያደርጋል። ጌታችንም ደግሞ የተሰቀለባት የዚያች

ታላቁቱ ከተማ የሰዶምና የግብፅ መንገድ፣ ደግሞ የሕዝቅኤል የሞቱ ደረቅ አጥንቶች ሸለቆ ነው።

በአሥረኛው ምዕራፍ ዳንኤል ወደ ክርስቶስ ምሳሌ ተለወጠ፤ እንዲሁም ገብርኤል ዳንኤል ያየውን ራእይ ከመተርጎሙ በፊት ሦስት ጊዜ ተዳሰሰ። ያ ራእይ የአምላኪዎችን ሁለት ክፍሎች መለየት አመጣ። የዘላለም ወንጌል ሁልጊዜ ሁለት ክፍሎች ያሉ አምላኪዎችን ያመጣል። ዳንኤል በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የተወከለውን የአምላኪዎች ክፍል ይወክል ነበር፤ ይህም ከዚያ ራእይ ፊት በፍርሃት ከሸሹት ክፍል በተቃራኒ ነው።

ከአሥረኛው ምዕራፍ በፊት ገብርኤል ራእይን ለመተርጎም ለዳንኤል ሦስት ጊዜ መጣ። በሰባተኛውና በስምንተኛው ምዕራፍ ያሉትን ራእዮች ተርጎሞለታል፤ እነዚህም የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መንግሥታትን በፖለቲካዊ መገለጫቸው (ምዕራፍ ሰባት) እና በሃይማኖታዊ መገለጫቸው (ምዕራፍ ስምንት) ያብራሩ ነበር። ከዚያም በዘጠነኛው ምዕራፍ ገብርኤል የሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመት ትንቢትን ተረጎመ። ገብርኤል በአሥረኛው ምዕራፍ የሚመጣው በዘጠነኛው ምዕራፍ ያልተጠናቀቀውን ትርጓሜ ለመፈጸም እና ሁለቱን የአምላኪዎች ክፍሎች ያመጣውን ራእይ ለዳንኤል ለመተርጎም ነው። ገብርኤል አስቀድሞ በአሥራ አራተኛው ቁጥር ስለ ራእዩ አጠቃላይ እይታ ለዳንኤል ይሰጠዋል።

አሁንም በዘመኑ መጨረሻ በሕዝብህ ላይ የሚደርሰውን እንድታስተውል መጥቻለሁ፤ ራእዩ ገና ለብዙ ቀኖች ነው። ዳንኤል 10:14።

ሁለት ዓይነት አምላኪዎችን ያፈራው የክርስቶስ ራእይ፣ በመጨረሻዎቹ ቀናት በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የሚደርሰውን ይወክላል። የምዕራፍ ሰባትና ስምንት ትርጓሜ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት የተመለከቱት መንግሥታት መነሣትና መውደቅ የሚወክለውን ታሪክ የሚገልጽ ትርጓሜ ነበር፤ ይህም በአዳኝ አራዊትና በመቅደስ እንስሳት በተለያዩ ምሳሌዎች ተገልጦ ነበር። የምዕራፍ ዘጠኝ ትርጓሜ ደግሞ፣ በሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት ትንቢት ውስጥ የተወከሉትን የተለያዩ ትንቢታዊ ጊዜያት በዝርዝር የሚፈታ መግለጫ ነበር። በሆነ መንገድ፣ በምዕራፍ አሥር ያለው የተከበረው ክርስቶስ ራእይ በመጨረሻዎቹ ቀናት በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የሚደርሰውን ይወክላል። ገብርኤል፣ የተከበረው ክርስቶስ ራእይ ትርጓሜ የሆነውን ዝርዝር የታሪክ መግለጫ ከመጀመሩ በፊት፣ ያ ትርጓሜ ምንን እንደሚወክል አስቀድሞ ለዳንኤል እንደ ነገረው ዳንኤልን ያሳስበዋል።

እርሱም አለኝ፤ “ለምን ወደ አንተ እንደ መጣሁ ታውቃለህን? አሁንም ከፋርስ አለቃ ጋር ለመዋጋት እመለሳለሁ፤ እኔም በወጣሁ ጊዜ፣ እነሆ፣ የግሪክ አለቃ ይመጣል።” ዳንኤል 10:20።

ገብርኤል በቁጥር አሥራ አራት ውስጥ ለዳንኤል እንደ ነገረው ያስታውሰዋል፤ በመጨረሻዎቹ ዘመናት በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የሚደርሰውን እንዲያስተውል መጥቶ እንደ ነበር ነግሮት ነበር፤ ከዚያም በኋላ የሚቀርበውን የትንቢታዊ ታሪክ መግለጫ በዚያ ዐውድ ውስጥ እንዲያኖረው ይጠብቅ ነበር። ዳንኤል ማዘን ከጀመረበት ከመጀመሪያው ቀን ጀምሮ የተለየ መረዳትን ሲፈልግ ነበር።

እርሱም እንዲህ አለኝ፡- ዳንኤል ሆይ፣ አትፍራ፤ ልብህን ለማስተዋል ለማቅናትና በአምላክህ ፊት ራስህን ለማዋረድ ከጀመርህበት የመጀመሪያው ቀን ጀምሮ ቃልህ ተሰምቶአል፤ እኔም በቃልህ ምክንያት መጥቻለሁ። ነገር ግን የፋርስ መንግሥት አለቃ ሃያ አንድ ቀን ተቋቋመኝ፤ እነሆም፣ ከዋነኞቹ አለቆች አንዱ ሚካኤል ሊረዳኝ መጣ፤ እኔም በዚያ ከፋርስ ነገሥታት ጋር ቀረሁ። ዳንኤል 10:12, 13።

ከዳንኤል የሦስት ሳምንት ልቅሶ በኋላ፣ በፓትሞስ ያለው ዮሐንስ ካየው የክርስቶስ ራእይ ጋር በትንቢታዊ ሁኔታ የሚስማማ የክርስቶስ ራእይ አየ።

“ከእግዚአብሔር ልጅ ያነሰ ማንም ሳይሆን ራሱ ለዳንኤል ተገለጠ። ይህ መግለጫ ክርስቶስ በጳጥሞስ ደሴት ላይ ለዮሐንስ በተገለጠበት ጊዜ ከተሰጠው ጋር የሚመሳሰል ነው። ጌታችን አሁን በኋለኛው ዘመን የሚሆነውን ለዳንኤል ለማስተማር ከሌላ ሰማያዊ መልእክተኛ ጋር ይመጣል። ይህ እውቀት የዓለም ፍጻሜዎች የደረሱብን ለእኛ በመንፈስ አነሳሽነት ለዳንኤል ተሰጥቶ ተመዝግቦአል።”

“በዓለም አዳኝ የተገለጡት ታላላቅ እውነቶች እንደ ተሰወሩ ሀብቶች እውነትን ለሚፈልጉ ናቸው። ዳንኤል እድሜው የገፋ ሰው ነበር። ሕይወቱ በአረማዊ ንጉሥ ቤት ማራኪነቶች መካከል አልፎ ነበር፤ አእምሮውም በታላቅ ኢምፓየር ጉዳዮች ተጠምዶ ነበር፤ ነገር ግን ከዚህ ሁሉ ፈቀቅ ብሎ በእግዚአብሔር ፊት ነፍሱን ለማስጨነቅ እና የልዑል ዓላማዎችን ዕውቀት ለመሸት ይመለሳል። ለልመናዎቹም መልስ ሆኖ፣ በኋለኛው ዘመን ለሚኖሩ ሰዎች ከሰማያዊ አደባባዮች ብርሃን ተሰጠ። እንግዲህ እኛስ፣ ከሰማይ ወደ እኛ የመጡትን እውነቶች እንድንረዳ ማስተዋለችንን እንዲከፍትልን፣ እግዚአብሔርን እንዴት በታላቅ ቅንዓት ልንፈልገው ይገባናል።”

“እኔም ዳንኤል ብቻዬን ራእዩን አየሁ፤ ከእኔም ጋር የነበሩት ሰዎች ራእዩን አላዩም፤ ነገር ግን ታላቅ መንቀጥቀጥ ወደቀባቸው። እነርሱም ለመሸግ ሸሹ... በእኔም ውስጥ ኃይል አልቀረልኝም፤ ውበቱም በእኔ ውስጥ ወደ መበስበስ ተለወጠ። ኃይልም አልያዝሁም።” ይህ እውነት በእውነት የተቀደሰ ሰው ሁሉ ልምምድ ይሆናል። ስለ ክርስቶስ ታላቅነት፣ ክብርና ፍጹምነት ያላቸው እይታ ከሚበልጥ መጠን ጋር፣ የራሳቸውን ድካምና አለፍጹምነት ይበልጥ በግልጽ ያያሉ። ኃጢአት የሌለበት ባሕርይ እንዳላቸው ለመናገር ምንም ዝንባሌ አይኖራቸውም፤ በራሳቸው ውስጥ ትክክልና ውብ መስሎ የታዩው ነገር፣ ከክርስቶስ ንጽሕናና ክብር ጋር በሚነጻጸርበት ጊዜ፣ ከንቱና በስባሽ ብቻ ሆኖ ይታያል። ሰዎች ከእግዚአብሔር በተለየ ጊዜ፣ ስለ ክርስቶስም እጅግ የማይገለጥ እይታ በሚኖራቸው ጊዜ፣ “እኔ ኃጢአት የለብኝም፤ ተቀድሻለሁ” ይላሉ።

“ከዚያም ገብርኤል ለነቢዩ ተገለጠለት፣ እንዲህም አለው፤ ‘ዳንኤል ሆይ፣ እጅግ የተወደድህ ሰው፣ የምነግርህን ቃል አስተውል፣ ቀጥ ብለህም ቁም፤ አሁን ወደ አንተ የተላክሁት እኔ ነኝና። ይህንም ቃል በነገረኝ ጊዜ እኔ እየተንቀጠቀጥሁ ቆምሁ። እርሱም አለኝ፤ ዳንኤል ሆይ፣ አትፍራ፤ ምክንያቱም ለማስተዋል ልብህን ከሰጠህበት ከመጀመሪያው ቀን ጀምሮ፣ በአምላክህም ፊት ራስህን ለማዋረድ ከተጋህበት ጊዜ ጀምሮ፣ ቃሎችህ ተሰምተዋል፤ እኔም በቃሎችህ ምክንያት መጥቻለሁ።”

“የሰማይ ግርማ ለዳንኤል ምን ያህል ታላቅ ክብር አሳየ! የሚንቀጠቀጠውን ባሪያውን አጽናናው፣ ጸሎቱም በሰማይ እንደ ተሰማ አረጋገጠለት፤ ለዚያም ትጉህ ልመና መልስ እንዲሆን የፋርስን ንጉሥ ልብ ለማንቀሳቀስ መልአኩ ገብርኤል ተልኮ ነበር። ዳንኤል በጾምና በጸሎት በቆየባቸው ሦስቱ ሳምንታት ውስጥ ንጉሡ ለእግዚአብሔር መንፈስ ተጽእኖዎች ተቃውሞ አድርጎ ነበር፤ ነገር ግን የሰማይ አለቃ፣ ዋናው መልአክ ሚካኤል፣ የዳንኤልን ጸሎት ለመመለስ ግትርውን ንጉሥ ልብ ወደ አንዳንድ ወሳኝ እርምጃ እንዲወስድ ለመለወጥ ተልኮ ነበር።”

“እንዲህ ያሉ ቃላትም ሲናገረኝ ፊቴን ወደ ምድር አዘንብዬ ዝም አልሁ። እነሆም፣ እንደ ሰው ልጆች ምሳሌ ያለ አንድ ሰው ከንፈሮቼን ነካ... እንዲህም አለ፡- እጅግ የተወደድህ ሰው ሆይ፣ አትፍራ፤ ሰላም ለአንተ ይሁን፤ በርታ፣ አዎን፣ በርታ። ከተናገረኝም በኋላ ተበረታሁ፣ እንዲህም አልሁ፡- ጌታዬ ሆይ፣ አንተ አበርትተኸኛልና ተናገር።’ ለዳንኤል የተገለጠው መለኮታዊ ክብር እጅግ ታላቅ ስለ ነበረ፣ እርሱ ያንን ትዕይንት ሊታገሥ አልቻለም። ከዚያም የሰማይ መልእክተኛ የመገኘቱን ብርሃን በመሸፈን ለነቢዩ ‘እንደ ሰው ልጆች ምሳሌ ያለ አንድ ሰው’ ሆኖ ታዩው። በመለኮታዊ ኃይሉም ይህን የቅንነትና የእምነት ሰው ከእግዚአብሔር ወደ እርሱ የተላከውን መልእክት እንዲሰማ አበረታው።”

“ዳንኤል ለልዑል እግዚአብሔር የተሰጠ ታማኝ አገልጋይ ነበር። ረጅሙ ሕይወቱ ለጌታው በተቀደሱና በክቡር የአገልግሎት ሥራዎች ተሞልቶ ነበር። የባሕርዩ ንጽሕናና የማይናወጥ ታማኝነቱ ከልቡ ትሕትናና

በእግዚአብሔር ፊት ካለው የንስሐ መንፈስ ጋር ብቻ ይመጣጠናሉ። እንደገና እንደምንለው፣ የዳንኤል ሕይወት የእውነተኛ ቅድስና በመንፈስ የተነሣ ማብራሪያ ነው።” Review and Herald, February 8, 1881.

የዳንኤል በአሥረኛው ምዕራፍ ያጋጠመው ልምድ፣ እንደ ዳንኤልና ዮሐንስ ያሉ፣ የኢየሱስ ክርስቶስን ራዕይ የሚያስተውሉ በመጨረሻዎቹ ዘመናት ያሉ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ይወክላል። ዳንኤል ያለበትን ልምድ የሚገኝበትን ትንቢታዊ ታሪክ ውስጥ ለማስቀመጥ ቁልፍ፣ እርሱ በሐዘን ውስጥ መሆኑና ሚካኤልም በሃያ አንዱ ቀኖች መጨረሻ መላኩ ላይ የተመሠረተ ነው። በመጀመሪያው ቁጥር ዳንኤል፣ ስለ ትንቢቱ ውስጣዊና ውጫዊ ራዕዮች ሁለቱንም እንዳስተዋለ ይመዘግባል። ከሃያ አንዱ ቀኖች በፊት ዳንኤል ስለ ሁለቱ ራዕዮች ያልተሟላ ግንዛቤ ነበረው፤ ነገር ግን በገብርኤል ትርጓሜ፣ ዳንኤል “ነገሩን” እና “ራዕዩን” እንደ የተለያዩ መገለጫ ፈጽሞ ይገነዘባል።

“የሰባው ዓመት ምርኮ መፈጸሙ ጊዜ ሲቀርብ፣ የዳንኤል ልብ ስለ ኤርምያስ ትንቢቶች እጅግ ተነቃቃ። እግዚአብሔር ለተመረጠው ሕዝቡ ሌላ የፈተና ጊዜ ሊሰጥ እንዳለ አይ፤ እርሱም ስለ እስራኤል በጸምና በራስን በማዋረድ እንዲሁም በጸሎት የሰማይን አምላክ አጥብቆ ለመነው፣ በእነዚህም ቃላት፡- “ጌታ ሆይ፣ አንተ ታላቅና የሚያስፈራ አምላክ፣ የሚወዱህን ትእዛዝህን የሚጠብቁትን ቃል ኪዳንና ምሕረት የምትጠብቅ፤ እኛ ኃጢአት ሠርተናል፣ ዓመፅንም ፈጽመናል፣ ክፉም አድርገናል፣ ዐመፀኞችም ሆነናል፤ ከትእዛዛትህና ከፍርዶችህ ፈቀቅ ብለናል፤ በስምህም ለነገሥታቶቻችን፣ ለአለቆቻችን፣ ለአባቶቻችን እና ለምድሪቱ ሕዝብ ሁሉ የተናገሩ ባሪያዎችህን ነቢያት አልሰማናቸውም።”

“እነዚህን ቃላት አስተውሉ። ዳንኤል በጌታ ፊት የራሱን ታማኝነት አያውቅም። ራሱን ንጹሕና ቅዱስ ነኝ ብሎ ከመናገር ይልቅ፣ ከእስራኤል እውነተኛ ኃጢአተኞች ጋር ራሱን ያቀራርባል። እግዚአብሔር ያበረከተለት ጥበብ፣ በሰማያት መካከል በቀትር የሚያበራው የፀሐይ ብርሃን ከሁሉ ደካማ ኮከብ እጅግ የበለጠ እንደሚያበራ ሁሉ፣ ከዓለም ጠቢባን ጥበብ እጅግ ከፍ ያለ ነበር። ሆኖም ከሰማይ እጅግ የተወደደው የዚህ ሰው አፍ የወጣውን ጸሎት አስቡ። በጥልቅ ትሕትና፣ በእንባ፣ እና በልብ መቀደድ ራሱንና ሕዝቡን ይለምናል። የራሱን ብልሹነት እየተናዘዘ፣ የጌታንም ታላቅነትና ግርማ እያመነ፣ ነፍሱን በእግዚአብሔር ፊት ግልጽ አድርጎ ያቀርባል።”

“ምን ያህል ቅንነትና ትጋት ልመናዎቹን ይለዩአቸዋል! ወደ እግዚአብሔር እየቀረበ እየቀረበ ነው። የእምነት እጅ የማይወድቁትን የልዑል ተስፋዎች ለመጨበጥ ወደ ላይ ተዘርግታለች። ነፍሱም በሥቃይ ትታገለገለች። ጸሎቱም እንደተሰማ ማስረጃ አለው። ድል የእርሱ መሆኑን ይሰማዋል። እኛም እንደ ሕዝብ እንደ ዳንኤል ብንጸልይ፣ እርሱም እንደታገለ ብንታገል፣ ነፍሳችንን በእግዚአብሔር ፊት ብናዋርድ፣ ለዳንኤል እንደ ተሰጡት ያህል ለልመናችን የተለዩ መልሶችን እናውቅ ነበር። እንዴት ጉዳዩን በሰማይ ፍርድ ቤት ፊት እንደሚያቀርብ ስሙ፤”

«አምላኬ ሆይ፣ ጆሮህን አዘንብል ስማም፤ ዓይኖችህን ክፈት ፍርሳታችንንና በስምህ የተጠራችውን ከተማ ተመልከት፤ ልመናችንን በፊትህ የምናቀርበው ስለ ጽድቃችን አይደለምና፣ ነገር ግን ስለ ታላቅ ምሕረትህ ነው። ጌታ ሆይ፣ ስማ፤ ጌታ ሆይ፣ ይቅር በል፤ ጌታ ሆይ፣ አድምጥ አድርግም፤ ለስምህ ስትል አትዘግይ። አምላኬ ሆይ፤ ምክንያቱም ከተማህና ሕዝብህ በስምህ የተጠሩ ናቸውና። እኔም ገና ስናገርና ስጸልይ፣ ኃጢአቴን የሕዝቤን ኃጢአት ስናዘዝ፣ ... በመጀመሪያው ራዕይ ያየሁት ሰው ገብርኤል ፈጥኖ በመብረር በማታው መሥዋዕት ጊዜ ነካኝ።»

ገብርኤል መልአኩ፣ የዳንኤል ጸሎት በሚወጣበት ጊዜ፣ ከሰማያዊ አደባባዮች ፈጥኖ ወርዶ መጥቶ፣ ልመናዎቹ እንደ ተሰሙና እንደ ተመለሱለት ነገረው። ይህ ኃይል መልአክ ብልሃትንና ማስተዋልን ሊሰጠው፣ የወደፊቱን ዘመናት ምስጢራት በፊቱ ሊገልጥለት ተልኮ ነበር። እንዲሁም ዳንኤል እውነትን ለማወቅና ለማስተዋል በቅን ልብ ሲፈልግ፣ ከሰማይ የተላከ መልእክተኛ ጋር ወደ ኅብረት ተወሰደ።

“የእግዚአብሔር ሰው ይጻፈልዎ የነበረው ደስ የሚያሰኝ ስሜት እንዲነሣለት ሳይሆን፣ የመለኮታዊውን ፈቃድ እውቀት እንዲያገኝ ነበር። ይህንንም እውቀት የፈለገው ለራሱ ብቻ ሳይሆን ለሕዝቡ ደግሞ ነበር። ታላቅ ሸክሙ ለእስራኤል ነበር፤ እነርሱም በጥብቅ ትርጉም የእግዚአብሔርን ሕግ እየጠበቁ አልነበሩም። መከራቸው ሁሉ በዚያ ቅዱስ ሕግ ላይ በደላቸው የተነሣ እንደመጣባቸው ያምናል። እርሱም፣ ‘ኃጢአት ሠርተናል፣ ክፉም አድርገናል፤ ... ስለ ኃጢአታችንና ስለ አባቶቻችን በደል፣ ኢየሩሳሌምና ሕዝብህ በዙሪያችን ላሉ ሁሉ መሰደቢያ ሆነዋል’ ይላል። እነርሱ እንደ እግዚአብሔር የተመረጠ ሕዝብ የነበራቸውን ልዩና ቅዱስ ባሕርይ አጥተው ነበር። ‘አሁንም እንግዲህ፣ አምላካችን ሆይ፣ የባሪያህን ጸሎትና ልመናውን ስማ፤ የተፈረሰውም ቅድስት መቅደስህ ላይ ፊትህን አብራ።’ የዳንኤል ልብ ወደ እግዚአብሔር የፈረሰው መቅደስ በጽኑ ናፍቆት ይመለሳል። ክብሩ እንደገና ሊመለስ የሚችለው እስራኤል ከእግዚአብሔር ሕግ መተላለፋቸው ንስሐ ሲገቡ እና ትሑታን፣ ታማኞችና ታዘዦች ሲሆኑ ብቻ እንደሆነ ያውቃል።”

እግዚአብሔር ለልመናው በሰጠው ምላሽ፣ ዳንኤል እርሱና ሕዝቡ ከሁሉ የሚያስፈልጋቸውን ብርሃንና እውነት ብቻ ሳይሆን፣ እስከ ዓለም አዳኙ ምጽአት ድረስ ያሉትን የወደፊቱን ታላላቅ ክስተቶች የሚያሳይ ራዕይ ደግሞ ተቀበለ። ተቀድሶናል የሚሉ ሰዎች ሆነው ሳሉ፣ መጽሐፍ ቅዱሳትን ለመመርመር ፍላጎት ከሌላቸው፣ ወይም የመጽሐፍ ቅዱስን እውነት ይበልጥ ግልጽ በሆነ ማስተዋል ለማግኘት በጸሎት ከእግዚአብሔር ጋር ለመታገል ምኞት ከሌላቸው፣ እውነተኛ ቅድስና ምን እንደሆነ አያውቁም።

“በልብ የእግዚአብሔርን ቃል የሚያምኑ ሁሉ የእርሱን ፈቃድ እውቀት ለማግኘት ይራቡ ይጠማሉም። እግዚአብሔር የእውነት ምንጭ ነው። የጨለሙን አስተዋዎይነት ያበራል፤ ለሰው አእምሮም የገለጠውን እውነት ለመያዝና ለማስተዋል ኃይልን ይሰጣል።”

ዳንኤል ከእግዚአብሔር ጋር ተነጋገረ። ሰማይም በፊቱ ተከፈተ። ነገር ግን የተሰጡት ከፍተኛ ክብሮች የትሕትናና የበርቱ ፍለጋ ውጤት ነበሩ። እርሱ እንደ ብዙዎች ዛሬ በአሁኑ ዘመን እንደሚያስቡት፣ እኛ ብቻ ቅኖች ከሆንንና ኢየሱስን ከወደድን፣ የምናምነው ምን እንደሆነ ጉዳይ የለውም ብሎ አላሰበም። ለኢየሱስ ያለ እውነተኛ ፍቅር እውነት ምን እንደሆነ በጣም ቅርብና በትጋት የተሞላ ምርመራ እንዲደረግ ያመጣል። ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱ በእውነት እንዲቀደሱ ጸለዩ። እውነትን ለመፈለግ በጭንቀትና በጸሎት የተሞላ ፍለጋ ለማድረግ እጅግ ሰነፍ የሆነ ሰው፣ በመጨረሻ የነፍሱ ጥፋት መሆናቸውን የሚያሳዩ ስህተቶችን እንዲቀበል ይተዋል።

“ገብርኤል በጎበኘበት ጊዜ፣ ነቢዩ ዳንኤል ተጨማሪ ትምህርት ሊቀበል አልቻለም ነበር፤ ነገር ግን ጥቂት ዓመታት ከዚያ በኋላ፣ ገና ሙሉ በሙሉ ያልተብራሩ ጉዳዮችን የበለጠ ለማወቅ እየተመኘ፣ እንደገና ከእግዚአብሔር ብርሃንና ጥበብ ለመፈለግ ራሱን ሰጠ። ‘በዚያን ወራት እኔ ዳንኤል ሙሉ ሦስት ሳምንት አዘንሁ። የሚያምር እንጆራ አልበላሁም፣ ሥጋም ወይንም ወደ አፌ አልገባም፣ ራሴንም ፈጽሞ አልቀበሁም።... ከዚያም ዓይኖቼን አነሣሁ ተመለከትሁም፤ እነሆም፣ ቀጭን በፍታ የለበሰ አንድ ሰው፣ ወገቡም በኡፋዝ ጥሩ ወርቅ የታጠቀ። ሰውነቱም እንደ በርል ነበረ፣ ፊቱም እንደ መብረቅ መልክ፣ ዓይኖቼም እንደ እሳት መብራቶች፣ ክንዶቼና እግሮቼም እንደ ተወለወለ ነሐስ ቀለም፣ የቃሉም ድምፅ እንደ ብዙ ሕዝብ ድምፅ ነበረ።’

ከእግዚአብሔር ልጅ ያነሰ ማንኛውም አካል አይደለም ለዳንኤል የተገለጠው። ይህ መግለጫ ክርስቶስ በጳጥሞስ ደሴት ላይ ለዮሐንስ በተገለጠለት ጊዜ ከተሰጠው ጋር ተመሳሳይ ነው። ጌታችን አሁን በኋለኛው ዘመን የሚፈጸመውን ለዳንኤል ለማስተማር ከሌላ ሰማያዊ መልእክተኛ ጋር ይመጣል። ይህ እውቀት የዓለም ፍጻሜዎች የደረሱብን እኛ ስለሆንን ለእኛ በመንፈሳዊ መነሳሳት ለዳንኤል ተሰጥቶ ተመዝግቦአል።” Review and Herald, February 8, 1881.

ገብርኤል፣ “ከሰማይ የተላከ መልአክተኛ፣” ወደ ዳንኤል እያመጣ የነበረው ትርጓሜ፣ በምዕራፍ ዘጠኝ ለዳንኤል ሊሰጠው የጀመረው ትርጓሜ ፍጻሜ ነበር። “መስመር በላይ መስመር” የሚለው ሥርዓተ-ትርጓሜ፣ ትንቢታዊውን ምሳሌ በትክክል ለመለየት የምዕራፍ ዘጠኝና ዐሥር ትርጓሜና ከእነርሱ ጋር የተያያዙትን ሁኔታዎች በአንድነት እንድናስተካክል ይጠይቃል። የሉላይና የሕዳቅ ወንዞች ራዕዮች የሚገናኙት በዚህ ትርጓሜ ውስጥ ነው።

ዳንኤል ከኤርምያስና ከሙሴ መጻሕፍት የእግዚአብሔር ሕዝብ መዳን እንደቀረበ አስተውሎ ነበር። በዚህ ሁኔታ ዳንኤል የመጨረሻውን የእግዚአብሔር ሕዝብ መዳን እንደቀረበ የሚያስተውሉ የመጨረሻ ዘመን የእግዚአብሔር ሕዝብን ይወክላል። እነዚያ የመጨረሻ ዘመን ሕዝቦች በመንፈሳዊ ሁኔታ እንደተበተኑ ያውቃሉ፤ ይህም ዳንኤል በባቢሎን በሰባ ዓመት ምርኮ ባርነት ውስጥ እንደተበተነ የተመሰለ ነው። ከዚያም እነርሱ እንደ ዳንኤል ለተበተነው ሁኔታቸው የሚገባውን ምላሽ ማሳየት እንዳለባቸው ያስተውላሉ፤ ይህም ከዘሌዋውያን ምዕራፍ 49 ስድስት ውስጥ በተጠቀሰው “ሰባት ጊዜ” የተመለከተው መፍትሔ ጋር የሚስማማ ነው።

በዳንኤል የተወከለው የትሕትና ልምድ፣ ማለትም በዘሌዋውያን 49 ስድስት የተቀመጠው መፍትሔ የሚጠይቀው፣ በመጨረሻዎቹ ዘመናት ሲገለጥ፣ የእግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን ሕዝብ ለአንድ የተወሰነ የጊዜ ወቅት ሲያለቅስ ቆይቶ ይሆናል። ያ የጊዜ ወቅት የሚቋጭው ዋና መልአኩ ሚካኤል በሚወርድበት ጊዜ ነው።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ውስጥ ይህን ጥናት እንቀጥላለን።

በአሕዛብም መካከል ትጠፋላችሁ፣ የጠላቶቻችሁም ምድር ትበላችኋለች። ከእናንተም የተረፉት በጠላቶቻችሁ ምድር ውስጥ በኃጢአታቸው ይሟሟሉ፤ እንዲሁም ከእነርሱ ጋር በአባቶቻቸው ኃጢአት ይሟሟሉ። ኃጢአታቸውንና የአባቶቻቸውን ኃጢአት፣ በእኔ ላይ የበደሉትን በደል፣ ደግሞም ከእኔ ጋር በተቃራኒ መንገድ እንደ ተመላለሱ ቢናዘዙ፤ እኔም ደግሞ ከእነርሱ ጋር በተቃራኒ መንገድ እንደ ተመላለስሁ፣ ወደ ጠላቶቻቸውም ምድር እንዳመጣኋቸው ቢናዘዙ፤ በዚያን ጊዜም ያልተገረዘ ልባቸው ቢዋረድ፣ በኃጢአታቸውም ቅጣት ቢቀበሉ፤ በዚያን ጊዜ ከያዕቆብ ጋር ያደረግሁትን ቃል ኪዳን፣ ከይስሐቅም ጋር ያደረግሁትን ቃል ኪዳን፣ ከአብርሃምም ጋር ያደረግሁትን ቃል ኪዳን አስባለሁ፤ ምድሪቱንም አስባለሁ። ምድሪቱም ከእነርሱ ትተዋለች፣ ከእነርሱ ውጭ ባድማ ሆና ሳለች ሰንበቶቿን ታገኛለች፤ እነርሱም የኃጢአታቸውን ቅጣት ይቀበላሉ፤ ምክንያቱም ፍርዶቼን ናቁ፣ ነፍሳቸውም ሥርዓቴን ጠላች። ነገር ግን ስለዚህ ሁሉ ሆኖ፣ በጠላቶቻቸው ምድር ሳሉ እነርሱን ፈጽሞ ለማጥፋትና ከእነርሱ ጋር ያደረግሁትን ቃል ኪዳን ለማፍረስ አልጥላቸውም፣ አልጸዩባቸውም፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካቸው ነኝና። ነገር ግን ለእነርሱ ስል በአሕዛብ ፊት ከግብፅ ምድር ያወጣኋቸውን የቀድሞ አባቶቻቸውን ቃል ኪዳን አስባለሁ፣ እኔም አምላካቸው እሆን ዘንድ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ። ዘሌዋውያን 26፡38-45።